

Martina KONZALOVÁ, *Paměti netolické rodiny Mollerů*, České Budějovice 2013 (= bakalářská práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 71 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Tématem a současně i hlavním pramenem bakalářské práce Martiny Konzalové se stal obsáhlý rukopis uchovávaný ve Státním okresním archivu v Prachaticích, který obsahuje osobní záznamy pěti generací netolické měšťanské rodiny Mollerů vedené v letech 1628 až 1854. Vzhledem k charakteru kvalifikační práce i rozsahu pramene se studentka zaměřila na záznamy prvních tří generací rodiny zahrnující léta 1628 až 1696, které tvoří ale pouze desetinu rozsahu rukopisu. Svým obsahem, v němž převládají osobní záznamy o narozeních a úmrtích rodinných příslušníků, má tato část rukopisu nejbližší k měšťanským pamětem, jaké si ve stejné době vedli někteří další čeští a moravští měšťané, ale i šlechtici.

Předkládaná bakalářská práce má vcelku tradiční strukturu. V *Úvodu* sl. Konzalová stručně představila ty části rukopisu, které se staly pramenem její bakalářské práce, i její strukturu. V následné a – jak je pro tento typ prací charakteristické – kompilativně pojaté kapitole stručně představila dějiny Netolic, kde Mollerové od počátku 17. století bydleli a veřejně se angažovali. Poněkud lépe vyznívá následná kapitola, v níž studentka podala přehled edičně zpřístupněných městských a měšťanských kronik a pamětí, které ovšem jen velmi stručně charakterizovala. Kromě samotných edic vycházela také z prací Marie Tošnerové, která ale věnuje hlavní pozornost předbělohorskému období, s nímž se studovaný rukopis časově nekryje. Kromě stručnosti je možné autorce vytknout některé nepřesné nebo nejasné formulace (náboženská konfese, s. 17) i jen stručný pokus o vysvětlení, proč právě druhá polovina 16. století byla dobou, kdy se uvedené prameny začaly v českých a moravských městech objevovat ve větší míře než v předchozím období.

K vlastní analýze pramene se Martina Konzalová dostala v následujících dvou kapitolách. Nejprve čtenáře seznámila s autory pamětí, zejména s jejich rodinnými poměry, které se jí podařilo získat z dochovaných matrik. Stranou její pozornosti bohužel zůstalo majetkové zázemí pisatelů pamětí, které by bylo možné poznat z pramenů celozemských (katastry), vrchnostenských (urbáře) i městských (knihy kupů a prodejů). Jen málo zpráv práce přináší také o působení Mollerů ve správě města; jedná se zpravidla o informace načerpané z pamětí, které ale nebyly komparovány ani korigovány z dalších písemností městské provenience.

Závěrečná čtvrtá kapitola je věnována samotnému rukopisu, konkrétně jeho formálním znakům i pokusu o obsahovou analýzu celého kodexu. V něm autorka rozlišila zápisy rodinného charakteru, záznamy informující o hospodářské situaci rodiny nebo o záležitostech města Netolice, poznámky všímající si církevní správy a sakrálních objektů, údaje o meteorologických jevech, událostech celozemského charakteru i jiných zajímavostech. Optikou této struktury se následně pokusila charakterizovat zápisy všech pěti známých autorů, jimiž byli Šebestián Moller, Václav Moller, Jan Šebestián Moller, Jan František Moller a Vojtěch Anselm Moller. Tyto pasáže představují první pokus o analýzu rukopisu, který se dosud nestal předmětem zájmu regionálních ani dalších badatelů.

Stejně jako k obsahové stránce předkládané bakalářské práce je možné mít výhrady také k její formální podobě. V práci se vyskytují jazykové nedostatky (s. 12, 25), zejména v interpunkci (17, 20, 21, 22, 33) a pravopisu (s. 11!, 16, 24!). Chyby je možné nalézt také v poznámkovém aparátu (pozn. 31 na s. 15, pozn. 106 na s. 35).

Zápisy prvních tří generací Mollerů Martina Konzalová představila v cenné příloze své bakalářské práce (s. 50-71). Rovněž v této „ediční“ části se vyskytuje několik nedostatků týkající se interpunkce, psaní velkých písmen nebo (ne)důsledného dodržování stanovených edičních zásad (s. 52, 53, 68).

Bakalářskou práci Martiny Konzalové doporučuji k obhajobě a vzhledem k uvedeným výhradám ji doporučuji hodnotit jako **velmi dobrou**.

Jindřichův Hradec, 25. srpna 2013

doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.